

горцы изъ Рудничко-то окружие и още изъ Ягодишь една чета Левчани, подъ предводителство-то на нѣкого си Ювана Добрача, кой-то попереди единъ весма тихъ и мирень занаятджія, обаче сега излезе отъ него такавъ единъ духъ, какъвто спорѣдъ вънкашны-тъ неговы появляенія не бы помислилъ человекъ никогда да ся намѣра при него. Негово-то прихождение съ тажъ помощъ поднови имъ повѣренье-то и надеждѣ-тъ, и така рѣшихъ ся да продължѣтъ тоя вече започетый бой съ оня толкова пѣты по-силный непріятель. Бихая-паша може да бы много по-добрѣ сторилъ сега, да бѣше ся заячилъ въ Рудникъ и да бѣше всичко употребилъ, да задържаше поне оныя въ покорность, кой-то бѣхъ му ся вече предали, и да гледаше още и други да придобие подъ своѣ власть; обаче той това ненаправи, нѣ си помисли че ще бѣде по-добрѣ, да остави тыя нему неполезни брегове, че да слезе въ долъ-тъ на Морава и презъ онажъ странѣ на рѣка-та въ Чачакъ да ся улагери, отъ гдѣ-то мисляше той че ще загради земѣ-тъ като съ нѣкакъвъ плетъ. Милошь убо като видѣ това, побърза незабавно, да го употреби на своѣ ползѣ. И тѣй направи си яки обкопы отъ дѣснѣ-тъ странѣ на Морава на единъ брѣгъ Любичъ наименованъ, тамамъ на спротивъ Бихая-пашѣ. Тоя брѣгъ, на кого-то бѣше Милошь, и кой-то почти владѣше съ долъ-тъ, рѣкѣ-тъ и оныя право въ высь исправены брѣгове обезбѣдаваше оныя сега отъ непріятель-тъ нападнаты окружія. Не ще бѣде отъ голѣмѣ важность да ся описва сега и оня бой, кой-то стана на горный-тъ край на Мора-